

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

26. oktober 2017

Besvarelse af spørgsmål 224 alm. del stillet af udvalget den 28. september 2017.

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 27/9-17 fra realkreditrådgiver René Poulsen, Roskilde vedrørende realkreditområdet, jf. ERU alm. – bilag 276.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

René Poulsen efterspørger en forklaring på, hvorfor et påtænkt nyt realkreditselskab vil blive mødt med kapitalkrav, som er højere end de kapitalkrav, der stilles til allerede etablerede realkreditinstitutter.

Institutternes kapitalkrav beregnes i henhold til EU-reglerne enten efter standardmetoden eller efter den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden).

Standardmetoden fastsætter samme kapitalkrav over for brede grupper af kunder uafhængigt af eventuelle forskelle i deres kreditrisici.

IRB-metoden giver realkreditinstitutterne mulighed for at foretage en mere præcis beregning af deres kreditrisici, og fører derfor generelt til et lavere kapitalkrav for kreditrisiko. For at anvende IRB-metoden skal institutterne imidlertid opfylde en række krav, herunder i forhold til metodens datagrundlag, dokumentation og validering af resultaterne. Disse krav kan ikke opfyldes af et nyt institut, der ikke tidligere har opereret på markedet.

Kravene for en IRB-tilladelse fremgår af kapitalkravsforordningen (CRR-forordningen). Der er tale om en forordning, der gælder på samme måde i alle EU-lande. Det enkelte land har ikke mulighed for at fravige kravene. Danmark kan derfor ikke opstille lempeligere regler for nye realkreditinstitutter.

Nye realkreditinstitutter har dog mulighed for at søge om Finanstilsynets godkendelse til at anvende IRB-metoden for kreditrisiko. Det kræver, at instituttet har opsamlet en tilstrækkelig mængde data til at bygge velfun-

gerende modeller, som overholder kravene til IRB-metoden i kapitalkravsforordningen.

René Poulsen skriver nævner også, at der er forskelle i kursen på obligationer handlet på fondsbørsen og på kurser, som indberettes ved handel uden for børsen.

De danske realkreditobligationer handles primært via pengeinstitutter, der agerer såkaldte "market makere". Det betyder i praksis, at pengeinstitutterne fungerer som mellemlid mellem låntagere (boligejerne) og investorer (typisk de institutionelle investorer) ved at opkøbe obligationerne løbende fra realkreditinstitutterne og sælge dem videre i større blokke til investorerne.

Når pengeinstitutterne handler realkreditobligationer, foregår langt størstedelen af handlerne som såkaldt "over-the-counter" (OTC) handel. Det vil sige mellem to parter, som handler direkte uden om børsen.

Det betyder, at en række obligationer ikke har aktuelle handelspriser på børsen. Der vil imidlertid fortsat være tale om en markedspris, idet prisen fastsættes mellem to uafhængige parter, selvom handlen ikke er foregået via børsen. Prisen på en obligation er desuden afhængig af den mængde der handles.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen